

Upozornění majitelům psa.

22. 6. 2007 zastupitelstvo obce schválilo obecně závaznou vyhlášku o místních poplatcích č. 1/2007. Poplatek za psa činí i nadále 100,- Kč a je splatný nejpozději do 30. dubna každého roku. Nebude-li poplatek zaplacen včas nebo ve správné výši, může obec vyměřit poplatek platebním výměrem až na trojnásobek. Pokud poplatková povinnost zanikne (např. úhyn psa), je třeba tuto skutečnost nahlásit v kanceláři obecního úřadu.

(vedení obce)

Předplatné ŠN.

Upozorňujeme předplatitele ŠN, že do 31. 3. 2008 se hradí předplatné a to 55,- Kč při roznášce v Šumvaldě a Břevenci a prostřednictvím České pošty 165,- Kč.

(vedení obce)

Finanční úřad - přiznání k dani z příjmů.

Finanční úřad Šternberk upozorňuje, že 18. 3. 2008 bude v budově Obecního úřadu Šumvald od 8.00 do 12.00 a od 12.30 do 15.00 hodin přijímat přiznání k dani z příjmů.

(vedení obce)

Výstavba kanalizace.

Měsíc únor je letos opravdu přelomový a to nemáme na mysli rozmary přírody, ale ukončení výkopových prací na všech trasách a přípojkách obecní kanalizace v Šumvaldu a Břevenci. Pro informaci a pochopení rozsahu stavby uvádíme některé údaje, které by mohly být zajímavé. Celková délka hlavních tras je kolem 11 km, na kterých je zhotoveno cca 400 přípojek o celkové délce 2,5 km. Přesné údaje budou k dispozici po geometrickém zaměření.

Je na místě poděkovat Vám občanům za trpělivost při snášení všech omezujících dopadů prováděné stavby. Bláto, prach, hluk a větší či menší nerovnosti na silnici jsou bohužel průvodními jevy, kterým se nedalo vyhnout. Zvláštní poděkování a obdiv si zaslouží poštovní doručovatelky, které den co den čelily nepřízní počasí znásobeného překonáváním nástrah se stavební činností a přesto si žádá z nich na obecním úřadě nestěžovala. Pokud má někdo z občanů dojem, že stavební firma někde něco neuvedla do původního stavu nebo nenapravila způsobenou škodu, neváhejte a poskytněte potřebné informace včas na obecním úřadě.

Konečná úprava výřezu vozovky bude provedena penetrací. Věříme, že přechodné období do celkové rekonstrukce silnice nebude příliš dlouhé. Vlastní penetrace bude provedena v čase, kdy se teplota vzduchu ustálí na více než 20 C.

V březnu zahájí pověřená firma stavební práce na rozšíření čistírny odpadních vod. Prvním krokem ke zdárnému zahájení stavby je snížení hladiny podzemních vod na pozemku ČOV a její udržení v hloubce nutné pro stabilní založení betonového skeletu.

(František Bartoněk)

Kadeřnictví, masáže, pedikúra - zahájení provozu.

Oznamujeme, že od 3. března 2008 budou moci občané opět navštěvovat kadeřnictví na Domu služeb. Nově zrekonstruované prostory nabízejí občanům i další 2 služby – a to masérské a pedikérské. Všechny tyto služby budou poskytovány v rozšířené provozní době a častěji než byli občané doposud zvyklí. V případě zájmu o objednání se můžete domluvit osobně na Domu služeb nebo telefonicky na některém z uvedených čísel:

Kadeřnictví - Simona Nováková
tel: 724 825 315

Masáže - Iveta Říhová
tel: 604 905 648
721 559 383

Pedikúra - Jana Vavřínová
tel: 608 441 533

V březnu oslaví významné životní jubileum tito občané Šumvaldu

Jordová Marie, č. 125	10. 3.	83 roků	Horák Jan, č. 145	14. 3.	66 roků
Brachtl Jaroslav, č. 322	25. 3.	81 roků	Štenclová Jaroslava, č. 230	26. 3.	66 roků
Gux Josef, č. 241	15. 3.	79 roků	Urbášková Miroslava, č. 343	25. 3.	66 roků
Šenk Zdeněk, č. 19	7. 3.	76 roků	Machalová Josefa, č. 298	19. 3.	64 roků
Hartmannová Marie, č. 238	27. 3.	74 roků	Balcárková Milena, č. 77	5. 3.	61 roků
Smrček František, č. 21	23. 3.	73 roků	Smrček Květoslav, č. 270	8. 3.	61 roků
Vytřísalová Anna, č. 377	10. 3.	73 roků	Vorlová Marie, č. 266	1. 3.	59 roků
Bartoňková Marie, č. 227	25. 3.	72 roků	Ing. Krestýn František, č. 71	3. 3.	58 roků
Bradová Danuše, č. 253	27. 3.	71 roků	Solovský Jaroslav, č. 98	25. 3.	57 roků
Schwanzer Vilém, č. 277	3. 3.	70 roků	Blažek Lubomír, č. 375	17. 3.	55 roků
Kaller Jan, č. 334	29. 3.	68 roků	Brachtl Jan, č. 167	21. 3.	54 roků
Malovaná Františka, č. 286	5. 3.	67 roků	Směkal František, č. 96	15. 3.	51 roků

Břevenec:

Brücknerová Milada, č. 45	15. 3.	67 roků	Habermann Miloslav, č. 6	9. 3.	59 roků
			Štoppl Rostislav, č. 16	24. 3.	51 roků

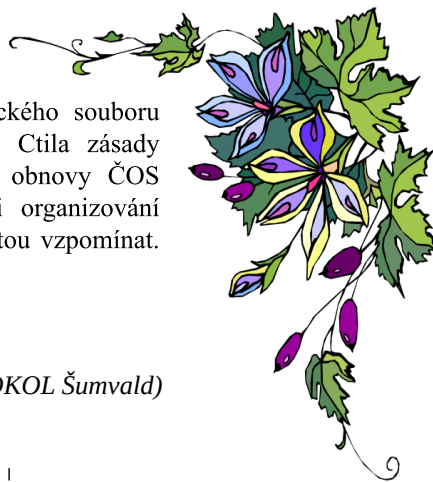
Redakce Šumvaldských novin se připojuje ke všem gratulantům a přeje do dalších let pevné zdraví a životní pohodu !

16. února jsme se rozloučili s naší první poválečnou náčelnicí Sokola Šumvald paní **Bohumilou Kouřilovou**.

Od dětství cvičila v naší jednotě a byla také aktivní členkou hereckého souboru Sokola, kde vytvořila mnoho nezapomenutelných rolí v operetách. Ctila zásady sportovních i společenských tradic Sokola. Aktivně se zapojila do obnovy ČOS SOKOL v roce 1991 a byla vždy ochotna poradit a pomoci při organizování sokolských akcí. Její práce si velmi vážíme a vždy budeme na ni s úctou vzpomínat.

Čest její památce!

(Marie Maitnerová, starosta TJ SOKOL Šumvald)

Rodina Hönigsmiedova děkuje touto cestou za květinové dary, projevy soustrastí a za účast na posledním rozloučení s panem **Bedřichem Hönigsmiedem**.

Zapisování dětí do pasu rodiče.

S účinností od 1. března 2008 se obnovuje zapisování dětí do vydaných cestovních dokladů rodičů (jedná se o doplnění údajů do cestovního dokladu). Snižuje se věková hranice pro zápis dítěte. Od 1. března 2008 bude možné zapsat do cestovního dokladu rodiče dítě, respektive občana mladšího 10 let. Na základě zápisu mohou tyto děti překračovat státní hranice bez vlastního cestovního dokladu s rodičem, v jehož cestovním dokladu jsou zapsány.

Od 1. března 2008 budou moci děti, respektive občané mladší 15 let zapsaní v cestovním dokladu rodičů před 1. září 2006, i nadále cestovat společně s rodiči do zahraničí bez vlastního cestovního dokladu.

(převzato z Uničovského zpravodaje)

Zájmové zájezdové sdružení Šumvald.

Stejně jako v minulých letech, tak i v letošním roce 2008, hodnotilo Zájmové zájezdové sdružení v Šumvaldě svoji činnost za rok 2007. Pozvání na 9. valnou hromadu, která se konala v kulturním domě, přijal i starosta obce pan František Hönigschmied. Byl mile překvapen účastí 70 členů sdružení ze Šumvaldu a Břevence a nových zájemců o naše zájezdy z Uničova, Oskavy a Libiny. V krátkosti byli informováni o hospodaření za minulý rok, o loňském zájezdu, kdy jsme navštívili Jihlavu – svítící jihlavské podzemí, Žižkovu pole, Pilskou přehradu a hasičské muzeum v Příbyslavi. Uctili jsme také památku zemřelých členů, kteří opustili naše řady v roce 2007.

Ve volné rozpravě starosta obce pan František Hönigschmied informoval občany o všech akcích vykonaných v roce 2007 a dalších, které nás čekají v nejbližší budoucnosti. Největší akcí obce je dobudování kanalizace, která je z velké části hotova, dále se budou dokončovat přípojky. Následně bude provedena úprava hlavní komunikace, která vede přes obec, a silnic na chaloupkách proti prašnosti a blátivosti. Ve střední části obce bude provedena obnova chodníků. Na závěr se zmínil o otevření kadeřnictví, manikúry a pedikúry, služeb které si občané přejí znovu obnovit.

Druhá část valné hromady byla věnována zájezdu, který se uskuteční v letošním roce. Navštívíme Dětenice v Jičínské pahorkatině. Podle pověsti vznikly Dětenice za vlády přemyslovského knížete Oldřicha v 1. pol. 11. století, který lovil se svojí družinou ve zdejších hlubokých lesích a našel zde zbloudilé a opuštěné děti. Protože se jednalo o člověka veskrze ušlechtilého, děti se ujal. Nechal jim postavit ves a na jejich počest ji pojmenoval Dětenice. Tak zní pověst, avšak první zmínka o založení Dětenic pochází z roku 1295, kdy zde byla vystavěna gotická tvrz. Tu v roce 1587 přestavěl Bohuslav Křinecký z Ronova na renesanční zámek. Dalších několik století zámek měnil majitele, kteří zde prováděli různé úpravy a přístavby až nakonec v roce 1903 maltézští rytíři prodali zámek Adolfu Blochovi. Jeho syn však prohrál veškerý majetek na burze. V roce 1927 koupil dětenický zámek stavitel ing. Emanuel Řehák. Část zámku již tenkrát za první republiky zpřístupnil veřejnosti. V roce 1948 o zámek přišel. Ze zámku se stala dívčí zahradnická škola, dále pařák – polepšovna. Naštěstí přišel rok 1998, kdy zdevastovaný zámek koupili manželé Ondráčkovi a po rozsáhlé, ale šetrné rekonstrukci, která nemá v současnosti mezi českými zámky obdobu, zpřístupnili zámek Dětenice na prahu třetího tisíciletí veřejnosti.

Hned v sousedství v parku se nachází pivovar, kde se od roku 1307 vaří „pivo lásky“. Je to již úctyhodných 700 let. Pověst o výrobě piva vypráví o loupeživém rytíři Arturovi. Při každém útluku si Artur vybral jednu nejkrásnější pannu, která musela podle tajného receptu uvařit zázračné pivo lásky. Aby se recept nikdo nedozvěděl, nechal ubohé panně vždy uříznout jazyk. Až teprve Beneš z Dětenic roku 1307 po vítězné krvavé bitvě nechal Artura v dětenické hladomorně zemřít. Předtím ho však tak ukrutně mučil, až recept vyzradil. Od této doby se vaří pivo a ti, kdo ho pili, si zvyšovali svou potenci. Zda je to pravda? Kdo ví? Snad jen zdi Starého sklepa, či zdi zámku by mohly potvrdit či vyvrátit tento příběh. V 19. století se pivo dostávalo i na stůl císaře Františka Josefa i do Španělska pro královnu Sofii. Pivo ze zámeckého pivovaru mělo v té době pověst šlehačky na dortu. V roce 1927 koupil pivovar ing. Řehák, který ho pronajal sládkovi Petákovi, který pivo přímo hýčkal. Vařila se černá dvanáctka lásky, světlá dětenická desítka a pivovar měl zastoupení i u prvního plzeňského akc. Pivovaru na výrobu Gambrinusu. V roce 1955 byl pivovar zrušen. V roce 2000 noví majitelé obnovili tradiční výrobu podle prastarého receptu rytíře Artura. Díky této v dnešní době jedinečné historické metodě výroby piva můžete ochutnat pivo takové, jaké pili naši praotcové. Zvláštností pivovaru je, že se tam topí dřevem. Díky otevřenému ohni se prý pivo občas připeče a tak získává charakteristickou zlatavou barvu. Síla ohně má i vliv na sílu nápoje, a tak lze říci, že každá várka je originál. Součástí pivovaru je středověká krčma, kde bude zajištěn oběd, který můžete zapít tímto pivem lásky. Personál v krčmě obsluhuje v dobových krojích a protože budete ve středověku, veselá šenkýřka ti směle tyká, šenkýř hlasitě povykuje. Až tě osloví loupežník, holoto bídná, není to proto, že by chtěli urážet, ale středověk není současnost.

To je jen velmi stručná informace. Kdo se chce více dozvědět o dávné minulosti, má možnost se zájezdu zúčastnit a to ve dnech 12. července nebo 19. července 2008 (soboty). Míst je už jen velmi omezené množství. Cena zájezdu je i přes letošní zdražování na úrovni roku 2007 a to díky finančnímu příspěvku Obecního úřadu Šumvald a podle možností příspěvku Zájmového zájezdového sdružení Šumvald. Cena zájezdu je 450,-- Kč na osobu. V ceně je oběd za 100,-- Kč a večeře za 100,-- Kč. Zájemci se mohou přihlásit u Jaroslava Šenka č.p. 337 na chaloupkách, který podá bližší informace.

(za ZZS Jaroslav Šenk)

Paměti Josefa Šenka - pokračování.

Každou neděli se jelo na veřejné cvičení na oplátku do okolních sokolských Jednot. Pamatuji, že jsme byli cvičit v Troubelicích, Střelcích, Litovli, Klopíně, Lošticích. Jezdilo se na žebříňácích zastřešených lipovými nebo hrabkovými větvemi. Vozy měly železné obruče, silnice byly šterkované, často děravé, takže jízda byla krajně nepohodlná, ale byli jsme mladí, nevadilo nám to, cestou se zpívalo. Na spodnici se vezly rozdělané dílce konstrukce kruhů, muži všude cvičili na kruzích. Žádná sokolská jednota v nichž jsme cvičili, neměla tak pěkné místo na cvičení, jako byl náš stadion, ten všichni obdivovali. Vyvrcholením sokolské činnosti byly všesokolské slety každé 4 roky v Praze na Strahově. Poslední za první republiky byl v roce 1938, který vyzněl manifestačně na obranu republiky, jež byla ohrožována Německem zvenčí a Sudetskými Němci zfanatizovanými Henleinem uvnitř. Ještě hned ten rok v říjnu Němci zabrali Sudety včetně Šumvaldu. Činnost Sokola se obnovila až po válce v roce 1945. Podařilo se nám Sokol sloučit s Dělnickou tělocvičnou jednotou, opravit značně zdevastovaný stadion během války, rozšířil se prostor stadionu zbouráním ledovny při bývalé mlékárně. Nepodařilo se nám už prosadit výstavbu sokolské tělocvičny ze zrušené mlékárny, změna režimu tomu zabránila, zřídila se tam mateřská školka. Sokol fungoval dokud jsme my starší ještě cvičili, postupně ovšem zájem mladých se soustřeďoval více na fotbal. Minulý režim

také nejevil zájem ani nepodporoval sokolskou činnost. Udržela se činnost ženských složek za obětavé vedoucí paní učitelky Solovské, pod hlavičkou Sokola též existoval fotbalový klub, za příznivých podmínek v zimním období i hokejové mužstvo. Tito sportovci za vydatného přispění Místního národního výboru se starali o údržbu stadionu, aby byl důstojným objektem na pořádání společenských i kulturních akcí. Je škoda, že po roce 1989 vinou politické nevraživosti a přílišné revoluční euforie se tělesná výchova roztržila na Sokol a Sportovní klub. Sokol nemá mladým co nabídnout, cvičení prostných a na náradí bez sportu je nepřiláká, fotbalistům však též schází gymnastika, vyspělé kluby cvičí i v tělocvičnách, nejen na hřištích. Tělocvična Sokola za první republiky byla v sále u Blaháků, byla dobře vybavena náradím, zvláště na kolovadlech jsme se často vyřádili. Dvakrát v týdnu večer cvičily ženy a dorostenky a dvakrát muži a dorostenci. Po cvičení se chodilo společně muži i dorostenci v trojstupech kolem sálu a zpívaly se sokolské pochodové písničky. Cvičilo mnoho mužů i dorostenců, tělocvična byla vždy přeplněná. Konkurentem Sokola byly "Dělnická tělocvičná jednota", cvičili v hospodě u Ošťádalů - dnes na tom místě je novostavba bytovky učitelů a bratří Smékalových. Byl tam nižší strop, takže tam nebylo možné cvičit veletoce na hrazdách. Pořádali tam i své plesy a taneční zábavy. Ve třicátých letech si pořídili i venkovní cvičiště, dnes je tam velkosklad rybích výrobků, ale původně to vystavěla "Jednota - spotřební družstvo" na sběru ovoce. Důležitou úlohu v obci představoval "Sbor dobrovolných hasičů". V Šumvaldě měli 2 ruční stříkačky, na "Horním" byla v hasičárně u statku. Asi ve třicátém roce byla zakoupena motorová stříkačka, k požáru ovšem se musela dopravit párem koní. Pamatuji, že poprvé byla použita na čísle 82 u Šenků při požáru kůlny a chlévů, strojníkem byl učitel Maitner Max. Poslední použití ručních stříkaček pamatuji při požáru u Hniličků, shořela obytná budova i chlévy. Na pumpování bylo potřeba 8 mužů, na každé straně 4. Dlouholetým velitelem hasičů byl Kaller Josef č. 50, jeho 5 synů bylo hasiči, všichni též cvičili v Sokole. Za první republiky existovala též "Selská jízda", sestávala z mladých selských synků, mladých hospodářů i mladých čeledníků. Pamatuji dvakrát pořádání "Jezdeckého dne" na "Dolních lukách", účastnilo se mnoho cizích jezdců, bylo několik dostihů i soutěž v parkurovém skákání přes překážky. Hrál tam dechová kapela, stánky s jídlem i pitím, to bylo v pěkném stinném prostředí v "Šenkově zahradě". Dokud nebyl vybudován sokolský stadion, veškeré slavnosti se pořádaly tam, na "Dolních lukách", v "Šenkově zahradě".

Starostou obce byl až do roku 1928 Gustav Brachtl, rychtář z č. 5. Obecní kancelář byla u něho na Rychtě, kde měl jenom jednoho stálého úředníka, v dědině jsme ho znali pod přízviskem „Julin“, plným jménem Julius Hubáček, starý mládenec, starší pán, velice schopný, sám zvládal celou agendu, administraci i účetnictví obce. Kromě něho byl ještě obecní sluha Ott Vít, který zároveň zastával funkci obecního policajta. Měl za úkol též „bubnovat“, obecní zprávy, vyhlášky a nařízení, úsek po úseku, přes celou dědinu, bubnem svolával občany a přečetl zprávy. Byl to úctyhodný výkon, když uvážíme, že dědina je 4 km dlouhá. Byl znám v dědině pod přízviskem „Vít“, svou vysokou postavou, zvučným, když bylo potřeba až hromovým hlasem a vojenskou uniformou budil velký respekt zvláště u kočovných cikánů a potulných osob. Za první republiky byla důsledná evidence občanů, každý musel mít „domovské právo“ v nějaké obci, i cikáni měli domovské obce. Kočovní cikáni, když přijeli po páté hodině odpoledne, nesměli do dědiny, museli se utábořit za dědinou, na to dohlížel a zajišťoval svou autoritou „Vít“. Tehdy chodilo mnoho „podomních obchodníků“ „Bratřů“, obecně jsme jim říkali „sklinkaři, chodili dráteníci, sklenáři, klempíři, ti všichni, když chtěli v dědině přenocovat, museli se hlásit u starosty. Když v roce 1928 byl starostou můj otec (byl starostou do roku 1938), hlásili se u nás a většinou zůstali i na noc. Byli to vesměs slušní lidé, měli procestovanou celou Evropu, zkušenosti. Otec s nimi často večer debatoval, my jsme rádi poslouchali. Neměli lehký život, chodili pěšky a nosili své „obchůdky“, někteří proutěné podlouhlé koše na hlavě, to byli většinou Slováci, dráteníci, sklenáři, klempíři, též Slováci, nosili své řemeslo na zádech a před sebou. „Bratři“ byli většinou z Bosny a Černé Hory, nosili svůj krámek zavěšený na krku před sebou. Kromě evidence občanů, vedly se na obci stavy domácího zvířectva, každým rokem byl soupis dobytka, hlavně počet krav, jalovic a prasnic. Obec chovala plemenné býky a kance, na to platili zemědělci podle počtu krav, jalovic a prasnic určitou dávku. Obec měla pronajaté pozemky, což byl též příjem obce. Ovocné stromy v majetku obce, jež užívali občané, byly také zpoplatněny. Z karlátky 5 Kč a z jabloně i hrušky 10 Kč ročně. Když sedlák prodával býka nebo jalovici řezníkovi, musel jít na obec pro pas za poplatek 5 Kč. Každá domácí zabíjačka se musela na obci ohlásit, též za poplatek. Celou tuto rozsáhlou administrativu a účetnictví museli zvládnout a byli odpovědní starosta s tajemníkem. Starosta nejméně jednou týdně zajížděl na okres vyřizovat obecní záležitosti. Okres byl ve Šternberku včele s hejtmánem, navíc v Uničově byl ještě soudní okres, byl tam okresní soud, státní notářství, soudci, advokáti, berní úřad (finanční) a také vězení. Z toho důvodu naši koupili kolo, otec od roku 1928 jako starosta jezdil na něm vyřizovat obecní záležitosti občas i do Šternberka vlakem na hejtmanství v záležitostech, které nebylo možné vyřešit v Uničově. Dlouho to bylo jediné kolo v naší rodině, všichni jsme se na něm naučili jezdit. Až jsem nastoupil do měšťanky v Uničově, koupili mi další kolo. Někteří spolužáci chodili do měšťanky pěšky, střídali jsme se a vozili je „na štangli“, nebo jsme jim aspoň aktovku s učením svezli. Do Uničova jezdil autobus, soukromník Kučírek, ovšem jedna cesta stála 5 Kč, žáci 4 Kč, na tehdejší dobu hodně drahé, šetřilo se. Zamýšlím se nad tím, kolik změn už pamatuji ve státní správě, kolikrát se měnily okresy, kraje, aby se po šedesátiletém experimentování vrátili na systém státní správy jak byla za první republiky. Kolik peněz tyto několikeré změny stály, to se nikdo nedoví. Zamýšlím se také jak ohromný vývoj prodělala doprava. Jako chlapec pamatuji, že se chodilo jenom pěšky. Dělníci, zedníci chodili denně do práce do Uničova, do Libiny, Oskavy, ale i dál, v neděli do kostela Němci z Břevence, ze Sukolomi pěšky. Na zkrácení cesty existovaly chodníky přes pole, například od Boží muky u lihovaru vedl chodník směrem ke kostelu, z Libinské silnice od Boží muky do Hradce, od „Dražkové cesty“ do Plinkoutu a Loučky. Tyto chodníky se nesměly zorat. První auto v dědině bylo u Mottlů, číslo 136, bylo to menší nákladní auto Ford na pohon – petrolej, nemělo pneumatiky, ale plněná gumová kola, při jízdě byl velký rámus, bylo ho už z dálky slyšet, my jako děti jsme honem utíkali na silnici, abychom viděli auto. Šoférem byl Antonín Havlíček rozvážel lihoviny, u Mottlů byla výroba rumu a různých kořalek.

(Josef Šenk)

Děti z mateřské školy poznávají práci profesionálních hasičů.

Dne 31. ledna 2008 se děti z II. oddělení vydaly navštívit sídlo profesionálních hasičů v Uničově. Akci zajistili paní ředitelka Grusová Naděžda a pan Smrček Květoslav. Již několik dní předtím se děti na návštěvu pilně připravovaly. Nosily do MŠ hasičská auta, stavěly hasičskou zbrojnicí, cvičily obratnost a pohotovost výstupem na žebřík, chůzí po nakloněné rovině, seskok z výšky, prohlížely si knihy s hasičskou tematikou, získávaly nové poznatky z této zajímavé oblasti. A přišel den D. Od rána mluvily děti jen o návštěvě, tak velmi se těšily. Jízda hasičským autem řízena třemi obětavými dobrovolnými hasiči ze Šumvaldu, byla pro děti prvním velkým zážitkem. Sídlo Hasičského záchranného sboru je, jak všichni dobře víme, nově postavená, moderně vybavená budova a děti měly možnost poznat, co je uvnitř. Prohlédly si všechny prostory, které mají hasiči k dispozici po celou 24 hodinovou pracovní dobu - řídicí centrálu, ze které dostávají hasiči bližší pokyny k výjezdu přímo z Olomouce, zda použít auto číslo 1 nebo 2 nebo člun, dále viděly tělocvičnu s posilovnou, kulturní místnost, pokoje k odpočinku a prostory s technikou - garáž s auty, dílnu. Pak přišlo to nejzajímavější. Jeden z hasičů sjel po tyči do přízemí a oblékl si nehořlavý oblek jako při výjezdu. Děti si prohlédly proudnici, bouračku, dýchací přístroje se stlačeným vzduchem, sekýrku, ochrannou helmu, vybavení hasičského auta. Děti byly návštěvou nadšené a se zpěvem se vracely do MŠ. Svě zážitky z exkurze mezi hasiči zachytily na svých obrázcích, které byly zaslány do výtvarné soutěže pod názvem "Požární ochrana očima dětí". Co říci závěrem? Snad jen to, že takových zdařilých akcí není nikdy dost.

(zapsala Plášková Alena)

Ples Šumvaldských hasičů.

A tak jsme se po dlouhém rozvažování rozhodli zase po roce uspořádat ples. Termín byl určen na 26.1. Proto jsme se sešli ve zbrojnici a začali plánovat, co všechno tam bude. Nakonec jsme se shodli na muzice, tomboly, soutěžích a vystoupeních. To znamenalo nachystat lístky, plakáty, nechat to vyhlásit v rozhlase a rozdělit si sféry vlivu přizvání obyvatel naší obce.

Vše vypuklo 14 dní před termínem plesu, kdy se v naší obci začaly objevovat skupiny, které obcházely dům od domu a přesvědčovaly občany o tom, že zakoupení lístku na ples je ta nejlepší možnost, jak přispět ke zvýšení požární bezpečnosti v obci. Kdo nebyl doma, dostal aspoň pozvánku do schránky. Samozřejmě se nezapomnělo ani na potenciální sponzory, kteří neměli klid, dokud neslibili nějakou, nejlépe hodnotnou cenu do tomboly. Pak už následovalo jen svázení cen, chystání sálu, kde jsme zapojili i rodinné příslušníky, tomboly a ostatních atrakcí a překvapení.

Už při příchodu k pokladně byla vidět naše snaha o určitou inovaci. Dámy každého páru, všem jim to moc slušelo, dostaly kytičku jako pozornost. Ples zahájil velitel proslovem a pak už se jen tancovalo a pilo. Bohužel došlo k nepříjemné události, když začalo hořet a musel být vyhlášen signál „HOŘÍ“. Jediné, co v té chvíli bylo dostupné, byla trubka. Takže vyhlašování postaru. To bylo něco pro nás. Každý na sebe hodil, co měl zrovna po ruce a už jsme se začali rojit z různých koutů a prostor sálu. Někdo přijel na kole, jiný honem lezl z restaurace po žebříku, ostatní dověkli stříkačku a šlo se na to – no prostě perfektní zásah. A když už jsme měli všechno málem pod kontrolou, někdo nám ty svíčky zhasnul. A bylo po parádě.

Pokračovalo všeobecné veselí a zábava. O přestávkách mezi tanečními sériemi vystoupily žáčky tanečního kroužku základní školy s ukázkami moderních tanců. Bylo to velmi pěkné vystoupení. Také jsme vyhlásili soutěž čtyřlenných družstev o nejrychlejší vypití tupláku piva brčkem. Úspěch byl velký, vždyť kdo by se nechtěl zadarmo napít piva a ještě případně vyhrát láhev sektu.

Zdárně jsme se protancovali až do tomboly, kdy byly vyhlášeny hlavní ceny. Někdo vyhrál více, někdo méně. To už tak bývá. Po ní přišlo další překvapení – dražba dopravního prostředku použitého při zásahu. Toto kolo získali naši kolegové hasiči z Nové Hradečné, ale vlastní vinou o něj přišli, protože ho přetížili a kolo nevydrželo. Prostě stará, dosluhující technika, po které se chce více než zvládne.

Ples jsme ukončili kolem třetí hodiny ráno, i když by se našli jedinci, kteří by pokračovali možná až do oběda. Myslím, že ples se nám povedl a ti kdo přišli byli spokojeni. Hudba hrála dobře a u občerstvení se také nezastavili. Každý, kdo pořádá podobnou akci ví, co všechno to obnáší a kolik námahy to stojí. Proto bych chtěl poděkovat všem, kteří se podíleli na zdárném průběhu plesu, vystoupením tanečního kroužku počínaje přes sponzory a konče hudbou, za jejich ochotu a vůli přispět ke zdárnému průběhu plesu.
Příště nashledanou.

(zapsal Martin Solovský)

Ples SRPŠ.

V sobotu 16. února 2008 se konal v KD Společenský ples SRPŠ při ZŠ Šumvald.

Rodiče, prarodiče a známí odměnili bouřlivým potleskem vystoupení žáků 9. třídy. Polonézu s nimi nacvičila pí uč. Mgr. Šárka Kallerová. Dále v programu vystoupila děvčata tanečního kroužku pod vedením pí uč. Mgr. Jitky Balcárkové a taneční kroužek pod vedením Michaely Maitnerové.

Pověst o Roudné.

Před několika sty lety stál na jihozápadním úpatí hory Roudné dvorec, který patřil vdovci Jánskému. Domácí hospodářství vedla jeho dcera Salka (Salomena), tichá, jemná děvče. Starý otec býval často churavý a byl by rád odevzdal statek novému hospodáři. Nedočkal se, zemřel. Po jeho smrti namluvili Salce statného ženicha Konráda, Němce z Berouna. Nebyl vlastně sedlákem, více formančil, vozil železnou rudu a dříví do hutí. Měl dost značný majetek a zaměstnával dva pacholky. Salka brzy poznala, že její muž není dobrým hospodářem, často odcházival a hýřil v hospodě. Domlouvala mu a prosila, aby zanechal špatného života. Dostávalo se jí jedině nadávek a bití. Protože nemíval často peníze, odprodával kus pole za kusem a žena hleděla s bolestí na úpadek rodného hospodářství.

Když ji jednou Konrád opět ztýral, utekla se s dítětem ke strýci do Mladějovic. Konrád upadal stále hlouběji a brzy přišel úplně na mizinu. Vzal provaz a šel do lesa, aby svůj bídný život ukončil. Usedl na skalisko a uvazoval smyčku. Pojednou ucítil jak balvan, na kterém seděl, se pohybuje. Potom slyšel tlučení a chrapoty, které vycházely ze země. Slyšel hlasy: „Ohni záda, tlač a strě!“ Jiný hlas odpovídal: „Dost, čekej! Jsi už unavený, odstup!“ Po chvíli se zase ozvalo: „Dál do práce! Kutejte! Hamerníci víc a výš!“ A jako odpověď křikl sbor: „Kořeny skočte! Rost'te a noste!“

Tu se kámen pohnul podruhé. To jsou pidimužáci! – pomyslel si Konrád a hned se rozhodl. Věděl, že trpaslíci vycházejí ze země jednou za rok, a sice v pátek o 12 hodině, aby nasbírali potravu, vzácné kořeny. Opatrně sestoupil s balvanu a ukryl se zvědavě za silný bukový kmen. Po několikerém kymácení se kámen zdvihl a pomalu položil na stranu. Ukázala se hlava šedivého pidimužáka, který se pátravě rozhlížel. „Je vzduch čistý?“ – zaznělo z hloubky. Mužík se vyšvihl ze země a jako by pocítil něco nepřátelského v ovzduší zvolal: „Lidský pach“ – a zmizel. Konrád rychle skočil k otvoru, vrhl provaz a jeho smyčka padla trpaslíkovi na krk. Konrád vytáhl zmítajícího trpaslíka nahoru. Jeho tělo pokrýval kožený oblek se zástěrou, na pasu měl místo lucerny zářící drahokam. Konrád utrl trpaslíkovi z šatu rudý drahokam – rubín a vzal šaty. Slíbil, že mu vše vrátí, když mu přinese ze země hodně peněz. Když mu trpaslík přinesl ze země mnoho peněz, Konrád mu šaty s rubínem nevrátil a ten se nemohl bez nich vrátit.

Konrád se zase oddal blahobytnému životu, sice vykoupil svůj statek, ale na jak dlouho. Lidé se divili, když platil dukáty. Konrád byl zase bohatý a proto si ho lidé vážili a navštěvovali ho. – Co se však stalo s trpaslíkem? Skryl se v podzemí? – Ne ten zbavený své moci se stal vězněm krutého Konráda v podkroví jeho domu. Zavřen v silné kleci trávil dlouhé dny. Konrád zásoboval trpaslíka jeho jedinou potravou – kořínky a přinášel mu vodu ze studánky.

Uplynul rok. Bohatý Konrád opět všechno promarnil. Jedné noci přišel za trpaslíkem a žádal po něm zlato. Ten ho zaklínal prosbami, že mu víc nemůže dát. Za trest mu Konrád nedal ani jídla ani vody. – Po dvou dnech opět přišel, vytáhl z pod kazajky kovadlinku a na ni položil trpaslíkův šat s rubínem a pohrozil, že rubín kladivem rozbije a tím zničí jeho život. Trpaslík opětoval, že mu už nemůže peníze dát. Když rozbije rubín zahubí také sebe. Konrád nedbal a udeřil kladivem na kovadlinu, ale úhoz se mu nepodařilo. Konrád podruhé položil drahokam na kovadlinu a když se podruhé chystal udeřit, zachvělo se celé stavení, podlaha se kymácela, venku vypukla velká vichřice, při níž se lámaly vrcholy stromů a z temene hory vyšlehl vysoký plamen*).

*) Hora Velké Roudné (780 m vysoká) je vyhaslá sopka, stejně jako nedaleké Malé Roudné (775 m vysoké).

Počasí v únoru 2008 a v zimě 2007-08.

Průměrná teplota února 2,9oC byla o 3,3oC teplejší než normál. Velmi teplé byly 1. dekáda (3,8oC) a zvláště 3.dekáda (5,9oC). Maxima 11,8oC bylo dosaženo 24.února na minimum - 8,3oC poklesla teplota 17.února **Nejteplejším dnem** byl s průměrem 7,3oC byl 23.únor a **nejchladnějším** 16.únor s průměrem -4,6oC. - Nejteplejší únor byly v letech 2007 a 1966 (3,7oC) a následovaly 1974, 1975 a 2002 s průměrem 3,4oC. - Únor 2008 měl 18 dnů s mrazem, z toho 3 ledové.

Únorové srážky 23,4 mm byly malé, jen 67% normálu. Srážky spadly 8 dnech, 7 krát pršelo a jednou sněžilo. 6.února spadly největší denní srážky 7,1 mm. - Únor měl 5 dnů jasných, 16 oblačných a 9 zamračených. Větry vály 11 krát z východních směrů a 15 krát z západních směrů.

Zima 2007/08 byla velmi teplá s průměrem 1,6oC o 2,5oC teplejší než normál. Zimní srážky byly mírně (o 8 mm) pod normálem. V zimě spadlo 118,3 mm srážek ve 42 dnech. Zima měla 56 dnů s mlhou, 10 se sněhovou pokrývkou, 9 dnů jasných, 32 oblačných a 50 zamračených.

(Mgr. Miloslav Makas)

Víte, že před

- 240 lety – 1768 udělila knížecí vrchnost v Úsově gruntu Kristiána Černého v Šumvaldě privilegium svobodné dědičné rychty
- 420 lety - roku 1588 je v urbáři panství Úsov uveden příjem z pěti rybníků 245 zlatých z velkého pod Šumvaldem, rybníků Rejsek, Haklovec, Straků a Štětků
- 95 lety – 1913 před 1. světovou válkou byla v Šumvaldě zavedena elektřina
- 90 lety – 1918 došlo k zavedení elektřiny v Břevenci
- 75 lety – 1933 byly takové údaje o nezaměstnanosti v období hospodářské krize: leden 54, únor 62, březen 74, duben 65, květen 52, červen 29, červenec 22 srpen 29, září 37, říjen 18, listopad 49, prosinec 71
- 55 lety – 1953 došlo k „měnové reformě“. Dosavadní peníze v hotovosti byly proměněny jen do výše 500 Kč nových za 2.500 Kč starých, tj. v poměru 1 : 5. Ostatní hotové peníze (neuložené na vkladní knížky) proměněny v poměru 1.50. Přeměna peněz na vkladních knížkách byla provedena 1:5, k 10 až 50 podle výše vkladu.

(Mgr. Miloslav Makas)

Svatby v Šumvaldě v minulosti.

- Před 125 lety v roce 1883 se v Šumvaldě uskutečnilo 15 svateb. Muži se ženili v prům. věku 31,5 roku (nejmladší 23 let a nejstarší 64 let), ženy v průměrném věku 26,2 roku (18,5 až 42,5 roku) Partner byl v 10 případech z Šumvaldu a Břevence, v 5 případech ze vzdálenějšího okolí.
- Před 110 lety v roce 1898 bylo v Šumvaldě uzavřeno 15 sňatků. Průměrný věk ženichů byl 30 let (23 až 41 roků), ženy se vdávaly v průměrném věku 27 let (18,5 až 42 let). Partneri oba z Šumvaldu nebo Břevence v 8 případech, partner z blízkého okolí 13 krát, z větší vzdálenosti 3 krát.
- Před 25 lety v roce 1983 bylo uzavřeno 30 sňatků, průměrný věk ženichů 25,3 let (nejmladší 18,5 roku, nejstarší 52,8 r.), průměrný věk nevěst 21,7 roků (nejmladší 12,2, nejstarší 49,7 roků). Šumvaldští občané si zvolili partnera ve 3 případech z místa, v 18 případech z blízkého okolí, 8 krát ze vzdálených míst (1 krát z Francie).
- Před 15 lety v roce 1993 bylo uzavřeno 21 sňatků. Průměrný věk ženichů byl 27,1 roků, nevěst 24,7 roku. Ve čtyřech případech byli oba partneři z místa, v 11 případech z blízkého okolí, v 6 případech z větší dálky.

(Mgr. Miloslav Makas)

Pokračuje výměna řidičských průkazů.

Výměna řidičských průkazů vydaných do roku 1993, jejichž platnost podle zákona skončila loni na Silvestra, nadále pokračuje. Motoristé, kteří z jakéhokoli důvodu o nový doklad zatím nepožádali, mohou tak dodatečně učinit na odboru dopravy Městského úřadu Uničov, Masarykovo náměstí 22, ve dvorním traktu v přízemí. S touto výměnou je však spojen správní poplatek ve výši 50 korun.

(převzato z Uničovského zpravodaje)

Nezaměstnanost v Uničovském regionu v lednu 2008.

V lednu se nezaměstnanost v ČR zvedla jen mírně o 0,1% na 6,1%, V Olomouckém kraji, okrese i v Uničovském regionu již o 0,4%. - **Největší nezaměstnanost** Uničovského regionu v lednu měla Paseka (10,5%), následovala Dlouhá Loučka (10,2%), Želechovice (10,1%) a Medlov (9,2%) - **na průměru regionu** byl **Šumvald (8,2%)** a Troubelice (8,3%) - **nejmenší nezaměstnanost** měl Újezd (7,0%), následovala Nová Hradečná (7,4%), Pňovice (7,6%) a Uničov 7,7%.

Průměr Uničovského regionu činil 8,3%.

(Mgr. Miloslav Makas)

Pozvánka na turnaj v nohejbale.

Obec Šumvald a firma Řeznictví Brachtl
si Vás dovolují pozvat
na

Turnaj tříčlenných družstev v nohejbale

který se koná
29. 3. 2008 od 9.00 hodin v tělocvičně v Šumvaldě.

Srdečně zvou pořadatelé !

Ze střeleckého sportu - Neplachovská třicítka.

V sobotu 9. února 2008 se zúčastnilo několik mladých střelců soutěže v Neplachovicích. - Velmi dobře se dařilo Tomáši Hejnému, v kategorii dorostenců stoji získal výkonem 328 bodů **výborné 2. místo**, v téže kategorii se již méně dařilo **Tomáši Maitnerovi**, nástřelem 277 b. se zařadil jako čtvrtý. V kategorii leže byl **Dan Hejný** čtvrtý (279 b.) a **David Richter** osmý (257 b.)

(Mgr. Miloslav Makas)

BIOMAC[®]

EKOPALIVA

BIOMAC Ing. Černý, s.r.o.
Brničko 1009, 783 91 Uničov
tel: 585 053 534, fax: 585 051 111
email: info@ekopaliva.com; www.ekopaliva.com
Prodejní doba: Po-Pá: 8.30-12.00, 12.30-17.00 hod
So: 8.30-12.00 hod

jarní výprodej EKOBRIKET

od 295,- Kč/metrák

Vážení občané Šumvaldu,
od 1. března 2008 do vyprodání zásob si u nás můžete velmi výhodně nakoupit dřevěné EKOBRIKETY. Při odběru celé palety (10 metrů) Vám garantujeme cenu 295,- Kč/metrák včetně DPH.

Při normální zimní sezóně spotřebujete pro vytopení běžného rodinného domu cca. 40 metrů dřevěných EKOBRIKET, což při naší akční ceně přijde na 11 800,- Kč. Vytápění stejného domu plynem (za normální zimy) dnes vychází na cca. 30 000,- Kč a s rostoucí cenou ropy poroste každý den i cena plynu.

*Za takto ušetřené peníze (18 200,- Kč) můžete pro svou rodinu pořídít třeba **pěknou dovolenou!***

VÝHODY DŘEVĚNÝCH EKOBRIKET BIOMAC:

- jsou baleny po 10 kg, manipulaci s nimi zvládnou i děti a starší lidé
- oproti uhlí je lze skladovat čistě, pohodlně a úsporně - žádný mouř, prach a špína
- mohou být spalovány ve všech topidlech - jsou vyzkoušeny v kuchyňských sporácích, kamnech, krbech i v kotlích ústředního topení.
- mají vysokou výhřevnost (vyšší než hnědé uhlí) a mají nízký obsah popela (do 1%), který je výborným minerálním hnojivem na Vaši zahrádku.
- při hoření nepoškožují životní prostředí, protože neobsahují žádnou síru ani jiné škodlivé látky.

EKOPALIVA BIOMAC - TĚPLO, KTERÉ STOJÍ ZA TO !

Šumvaldské noviny vydává Obecní úřad v Šumvaldě nákladem 300 výtisků. Vydávání povoleno pod. č. MK ČR E 12535.

Příspěvky odevzdávejte vždy nejpozději k 25. dni v měsíci na Obecní úřad v Šumvaldě.

Redakce ŠN, Obecní úřad, 783 85 Šumvald 17, www.sumvald.cz / e.mail: redakceSN@seznam.cz